

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Békésné dr. Harmathy Mária ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek – az F. Korlátolt Felelősségű Társaság, ... felszámoló (felszámoló címe) által képviselt I. rendű alperes neve „felszámolás alatt” (**I. rendű alperes címe**) I. rendű, a Kamarás Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kamarás Virág ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve(**II. rendű alperes címe**) II. rendű és III.rendű alperes neve(**III. rendű alperes címe**) III. rendű alperes ellen kártérítés iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. május 20. napján meghozott 16.P.20.012/2015/23. számú ítélete ellen a II-III. rendű alperes részéről 26. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja azzal a kiegészítéssel, hogy kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 154.000 (százötvennégyezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Kötelezi a II-III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 235.861 (kétszázharmincötezer-nyolcszázhatvanegy) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes végleges keresetében kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az I., II. és III. rendű alpereseket 8.000.000 forint, 200.000 forint, valamint 1.234.466 forint, mindösszesen 9.434.466 forint kártérítés megfizetésére azzal az indokkal, hogy a felperes az alperesek jogellenes magatartása miatt nem tudott tehermentes tulajdonjogot szerezni a perrel érintett ingatlanon, ezért a felperes az I. rendű alperes helyett az ingatlan tehermentesítése céljából 8.000.000 forintot fizetett ki az **M.M.K.** Bank Zrt.-nek, 200.000 forint költséget fizetett ki az **M.M.K.** Bank Zrt.-vel folytatott perrel és peren kívüli megegyezéssel kapcsolatban, valamint a tehermentesítéshez felvett 6.000.000 forint kölcsön miatt 2012. november 10. és 2014. december 10. napja között összesen 1.234.466 forint kamattörlesztést fizetett ki. A felperes kérte az alpereseket késedelmi kamat megfizetésére is kötelezni oly módon, hogy a 8.200.000 forint után a felperes által történt tehermentesítés időpontjától, 2012. november 1. napjától, míg a kifizetett kamat után középátlagosan, 2013. december 1. napjától követelt kamatot. A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest kártérítés címén 3.000.000 forint megfizetésére az I. rendű alperes szerződésszegése miatt, mert ilyen összeg szükséges az ingatlan befejezési munkálatainak elvégzéséhez, melyeket az I. rendű alperes nem végzett el.

Az I. rendű alperes a felperes végleges keresetével kapcsolatban érdemi nyilatkozatot nem terjesztett elő.

A II-III. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását. Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy a követelés a III. rendű alperessel szemben elévült, és erre figyelemmel a mögöttes felelősséggel rendelkező II. rendű alperessel szemben sem érvényesíthető. Vitatták a követelés jogalapját és összszerszerűségét, valamint az egyetemleges marasztalás feltételeinek fennállását is.

Az elsőfokú bíróság 2015. május 20. napján kelt 16.P.20.012/2015/23. számú ítéletében kötelezte az I. és III. rendű alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 9.434.466 forintot, valamint ezen összegből 8.200.000 forint után 2012. november 1. napjától, 1.234.466 forint után 2013. december 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 580.000 forint perköltséget. A bíróság egyetemlegesen kötelezte az I. és III. rendű alpereseket 566.000 forint le nem rótt eljárási illeték megfizetésére. Az elsőfokú bíróság kimondta, hogy ha a III. rendű alperes vagyona a követelést nem fedezi, úgy a II. rendű alperes a felperessel szemben saját vagyonával korlátlanul felel. A bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.000.000 forintot és 190.000 forint perköltséget, valamint hogy külön felhívásra fizessen meg 180.000 forint le nem rótt eljárási illetéket. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 forint perköltséget, valamint külön felhívásra 655.000 forint le nem rótt fellebbezési illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság döntését azzal indokolta, hogy a felperes és az I. rendű alperes által a II. rendű alperes közreműködésével megkötött adásvételi szerződés megkötése során az I. rendű alperes az ingatlanra bejegyzett jelzálogjogról tájékoztatást adott, de arról nem tájékoztatta a felperest, hogy mennyiben van annak jelentősége, hogy a vételár a felperes részéről mely bankszámlára kerül átutalásra. A felperesnek ezért nem volt tudomása arról, hogy ha nem a projekthittel kapcsolatos számlára utal, úgy az általa kifizetett összeget egyéb célokra is felhasználhatják, amellyel veszélybe kerül az I. rendű alperes részéről a projekthitel teljesítése és ezzel az ingatlan tehermentesítése. A II. rendű alperesi ügyvéd – mint az I. rendű alperes állandó jogi képviselője – ennek a körülménynek a jelentőségéről tudomással bírt, azonban a felperest erről nem tájékoztatta. Az I. rendű alperes tehermentes ingatlan eladását vállalta, ennek a tehermentesítési kötelezettségének azonban nem tett eleget, ezért a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 370. § (1)–(2) bekezdése alapján az ingatlant az I. rendű alperes költségére tehermentesítette. Ennek során a felperes az ingatlanra bejegyzett jelzálogjogra figyelemmel megfelelően járt el, amikor megállapodást kötött a zálogjog jogosultjával, az **M.M.K. Bank Zrt.-vel**. A felperes a III. rendű alperesi ügyvédi irodával kötött megbízási szerződést, azonban a III. rendű alperes részéről ügyvédként a II. rendű alperes járt el, aki bár tudomással bírt a számlaszám jelentőségéről, erről a felperest nem tájékoztatta, nem olyan szerződést szerkesztett, amely alkalmas lett volna a tehermentes ingatlan megszerzésére, ezzel megszegte a Ptk. 474. § (2) bekezdését, valamint az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) 3. § (2) bekezdését, melyre figyelemmel az Ütv. 69. § (2) bekezdése és 10. § (1) bekezdése alapján az ezzel okozott kár megtérítésére a III. rendű alperes köteles, a II. rendű alperes mögöttes felelőssége mellett.

Az alperesek elévülési kifogását a bíróság nem tartotta alaposnak azzal az indokkal, hogy a kártérítési igény elévülése nem a megbízási szerződés megkötésekor, hanem a károsodás bekövetkeztekor kezdődik meg, így a felperes kára 2012. október 30. napján következett be, amikor a tehermentesítéshez szükséges összeget átutalta a zálogjogosult részére. Az egyetemleges kötelezés körében a bíróság rámutatott, hogy a kárfelelősség vizsgálata során a kár bekövetkezése releváns

okának van jelentősége, nem szükséges hozzá a károkozók akarategysége, a károsodáshoz vezető folyamatnak jogi okból kell elválaszthatatlannak lennie, márpedig az I. és III. rendű alperes együttes jogellenes magatartása vezetett a felperes károsodásához.

A kár összege körében az elsőfokú bíróság kárként értékelte a felperes által a zálogjogosultnak kifizetett 8.000.000 forintot, az ehhez szükséges 200.000 forint jogi képviselési költséget, valamint a tehermentesítéshez szükséges kölcsönre 2014. december 10. napjáig kifizetett kamat összegét. A kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében az elsőfokú bíróság a keresetben megjelölt időpontokat fogadta el azzal, hogy a kamat mértékét a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest 3.000.000 forint kijavítási költség megfizetésére kötelezte abból az indokból, hogy az általa eladott ingatlan hibáinak kijavításához ilyen összeg szükséges.

Az elsőfokú bíróság a felperes illetékfeljegyzési jogára, valamint a felek pervesztessége-pernyertessége arányában határozott a perköltségről, a le nem rótt eljárási illetékről, valamint a korábbi másodfokú határozatban megállapított másodfokú perköltségről.

Az elsőfokú ítélet ellen a II-III. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen kérték az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan kérték az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását. Az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmüket azzal indokolták, hogy az elsőfokú bíróság nem teljesítette a korábbi hatályon kívül helyező végzésben előírtakat, érdemi vizsgálatot, bizonyítást nem folytatott le, és az első tárgyalási napon a tárgyalást megtartotta annak ellenére, hogy a II-III. rendű alperesi jogi képviselő bejelentette, hogy azon nem tud megjelenni. Hivatkoztak arra is, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes jogi képviselőjét pénzbírsággal sújtotta, melynek másodfokú elbírálására nem került sor az ítélet ismételt meghozataláig.

A II-III. rendű alperesek a per érdemében hivatkoztak a felperesi követelés időelőttiiségére azzal az indokkal, hogy ügyvédi mulasztás miatt a kártérítési felelősséget megalapozó közrehatás csak akkor állapítható meg, ha a szerződéses jogviszonyból eredő követelés a rendelkezésre álló jogi eszközökkel nem kényszeríthető ki, ugyanakkor az I. rendű alperes tulajdonosaival szemben – azok készfizető kezességvállalása alapján – jelenleg is több végrehajtási eljárás van folyamatban, melyekből a kár megtérülhet. Hivatkoztak arra is, hogy a szerződésszegésből eredő követelés elévülése csak a szerződés megkötésekor kezdődhet meg, így a követelés elévült. Előadták, hogy a kártérítési felelősség egyik feltétele sem áll fenn vonatkozásukban, mert a II. rendű alperes a szakma szabályainak megfelelően járt el, a felperes kára összegét pontosan nem jelölte meg, és a kár bekövetkeztét sem bizonyította, valamint az okozati összefüggés sem áll fenn. E körben előadták, hogy semmilyen ráhatásuk nem volt az I. rendű alperesi vállalkozás gazdasági ellehetetlenülésére, a II. rendű alperes csak a múltban lezajlott tényeket foglalta írásba, így a felperes az I. rendű alperessel állapodott meg abban, hogy mely számlára fizeti meg a vételár egy részét, így nem a II. rendű alperesi magatartás okozta a kárt. Elismerték, hogy a felperes kárt szenvedett, ugyanakkor hivatkoztak a felperes kárenyhítési kötelezettségének elmulasztására is, mert a felperesnek a végrehajtási jog törlése vagy igényper megindítása iránt kellett volna intézkednie. Előadták, hogy az egyetemleges marasztalás feltételei sem állnak fenn, hiszen az I. rendű alperes jogellenes magatartása nem hathat ki a II. rendű alperesre. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság kifejezett kérésük ellenére nem határozott a felperes illetékfeljegyzési jogának felülvizsgálatáról, valamint törvénysértően kötelezte a II. rendű alperest 655.000 forint le nem rótt fellebbezési illeték

megfizetésére, hiszen a Fővárosi Ítéltábla korábban fellebbezésre tekintet nélkül helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását azzal, hogy a felperes kára magasabb összegű lett, mert 2016. augusztus 10. napjáig 1.792.656 forint kamatot fizetett ki, így az ügyleti kamat mint kár körében ilyen összeg megfizetésére kérte az alperesek kötelezését, valamint ezen összeg után középárányos időponttól, 2014. október 10. napjától késedelmi kamat megfizetését is kérte. Indokolásul előadta, hogy nincs ok az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. A II. rendű alperes tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, a laikus felperest nem tájékoztatta a szerződésben feltüntetett bankszámlaszám jelentőségéről. Hivatkozott arra is, hogy nem a felperes állapodott meg az I. rendű alperessel a bankszámláról, hiszen a fellebbezési ellenkérelemhez csatolt, 2009. szeptember 29. napján kelt e-mail üzenet és melléklete alapján a II. rendű alperes által készített és megküldött szerződéstervezet is ezt a bankszámlát tartalmazta. Előadta, hogy a felperes eleget tett kárenyhítési kötelezettségének, mert hosszadalmas tárgyalásokat folytatott a jelzálogjog jogosultjával, és ennek eredményeként tudta elérni, hogy 8.000.000 forint megfizetése mellett töröljék a jelzálogjogot.

Az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű alperesre vonatkozó rendelkezései fellebbezés hiányában jogerőre emelkedtek [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A II-III. rendű alperesek fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az ítéltábla érdemi döntésével is egyetért, annak jogi indokaival kapcsolatban – a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel – az alábbiakat hangsúlyozza.

A másodfokú bíróság hatályon kívül helyezési okot nem észlelt. Az ítéltábla korábbi hatályon kívül helyező döntése azon alapult, hogy a per folyamán az I. rendű alperes felszámolás alá került, de a perben nem a felszámoló járt el, a bíróság nem őt idézte, és az ítéletet nem részére kézbesítette. Az ítéltábla hatályon kívül helyező végzése szerint mindezen eljárási cselekmények teljesítését követően lesz az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy a felperes kereseti kérelméről – a II. rendű alperesi legitimáció hiányára vonatkozó védekezésre is figyelemmel – megalapozottan döntsön. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során az I. rendű alperes felszámolóját idézte, a felszámoló a perben nyilatkozatot tett és az ítélet részére kézbesítésre került, az elsőfokú bíróság pedig ítéletében részletesen indokolta a peres felek közötti jogviszonyokat, valamint a II. rendű alperes marasztalásának jogalapját és módját. A fellebbezésben hivatkozott, az I. rendű alperes korábbi jogi képviselőjével kapcsolatos bírságot tartalmazó végzés jogerőre emelkedése a per érdemi elbírálását semmilyen módon nem érintette. A megismételt eljárásban a felek érdemi perbeli nyilatkozatokat tettek, így ekkor került sor a III. rendű alperes perbevonására és a III. rendű alperes védekezésének előterjesztésére is. Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes képviselőjét idézte a megismételt eljárás első tárgyalási napjára, melynek megtartását nem akadályozta a II. rendű alperes más ügyben történt idézése. Ezt követően a II-III. rendű alperesi képviselő a tárgyalásokon jelen volt, érdemi nyilatkozatokat tett, előkészítő iratot csatolt, így perbeli nyilatkozatait korlátozás nélkül előterjeszthette. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú eljárás során nem történt olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely miatt szükséges lenne a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése.

A II-III. rendű alperesek fellebbezésükben időelőttiségre is hivatkoztak, amely a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 251. § (1) bekezdése, 157. § a) pontja, valamint 130. § (1) bekezdés f) pontja alapján permegszüntetési és hatályon kívül helyezési ok. Az ítéltábla

ugyanakkor utal rá, hogy a II-III. rendű alpereseknek a kártérítési követelés elévülésére és annak időelőttiségére vonatkozó egyidejű hivatkozása fogalmi ellentmondás, hiszen a követelés vagy esedékessé vált, és ezzel az elévülés megkezdődött, vagy nem vált esedékessé, és így időelőtti. A kártérítés iránti követelés időelőttisége ugyanakkor fogalmilag kizárt. A kártérítési igény létrejötte és esedékessége időben nem válhat szét egymástól, következésképpen ha a kár bekövetkezett, a kártérítés is esedékes, míg ha nincs kár, akkor a kárigényt érdemben kell elutasítani (BDT2013. 2856.). A szerződésszegésre alapított kártérítési igény elévülése is a károsodás bekövetkeztekor kezdődik meg, figyelemmel a Ptk. 318. § (1) bekezdésére, 360. § (1)–(2) bekezdésére és 326. § (1) bekezdésére.

A II-III. rendű alperesekkel szembeni kártérítési igény érdemi elbírálása során abból kell kiindulni, hogy a III. rendű alperes – a II. rendű alperes útján – a szerződő felek közös megbízása alapján készítette el az adásvételi szerződést. A szerződő felek szándéka arra irányult, hogy a felperes tehermentes tulajdont szerezzen. A II. rendű alperes saját személyes előadása szerint tudomással bírt arról, hogy az I. rendű alperesnek óvadéki letéti számlája van a ... Takarékszövetkezetnél, így tudomással bírt arról, hogy az ettől eltérő számlára történő utalással nem biztosított a tehermentes tulajdonszerzés. A II-III. rendű alperesek állítása szerint a felperes kérte, hogy a C. számlára történjen a kifizetés, mely állítást a felperes vitatott, és a II-III. rendű alperesek nem tudták bizonyítani, hogy a szerződő feleknek a vételár egészére lett volna olyan megállapodása, amely a C. bankszámlára történő fizetésre vonatkozott. Az ítélet tábla ugyanakkor kiemeli, hogy az okiratot szerkesztő ügyvédnek mindkét fél érdekének megfelelően kellett volna eljárnia a Ptk. 474. § (2) bekezdése alapján, egyúttal teljesítve az Ütv. 3. § (2) bekezdésében előírt követelményeket. Ha a felperes valóban kérte, hogy a teljesítés ne az óvadéki letéti számlára történjen, úgy a II. rendű alperesnek a Ptk. 476. §-a alapján figyelmeztetési kötelezettsége állt volna fenn arra, hogy az utasítás szakszerűtlen, mert ebben az esetben az I. rendű alperes magatartásától függ, hogy az ingatlan ténylegesen tehermentes lesz-e. Ilyen figyelmeztetésre pedig a II-III. rendű alperesek nem is hivatkoztak.

Mindezek alapján a III. rendű alperes részéről szerződésszegés következett be, amely kártérítési felelősséget eredményezhet a Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján. A felperes a tehermentesítés elmaradása miatt a Ptk. 370. § (2) bekezdése alapján az I. rendű alperes költségére tehermentesíthette az ingatlant, így az I. rendű alperessel szemben a szerződésszegés e jogkövetkezményét érvényesítheti. Ugyanakkor a tehermentesítés költsége a III. rendű alperes szerződésszegése szempontjából kárként jelentkezik a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján. Az egyaránt szerződésszegő I. és III. rendű alperesek egyetemleges marasztalásának nem akadály, hogy a felperes az alperesekkel szemben más jogcímen érvényesít igényt. Az egyetemlegesség egyetlen feltétele, hogy többen úgy tartoznak egy szolgáltatással, hogy bármelyikük teljesítésével a többiek kötelezettsége is megszűnik. A Ptk.-ban nincs rendelkezés a szerződésszegésre alapított igények érvényesítési sorrendjére, erre figyelemmel a felperesnek – a III. rendű alperessel szembeni igényérvényesítést megelőzően – az I. rendű alperessel szemben nem kell igényt érvényesítenie. A kártérítési igény érvényesítésének ugyanis nem feltétele a kár megtérülése, a kár megtérülésének folyamatát nem lehet felcserélni a kár bekövetkeztével (BDT2013. 2856.).

Az ítélet tábla a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján a felperes oldalán bekövetkezett károk körével és összecszerúságával kapcsolatban is egyetért az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel. A felperesnek 8.000.000 forintot kellett kifizetnie az ingatlan tehermentesítésére. Ezt meghaladóan a felperesnél költségként jelentkezik az általa a tehermentesítésre felvett kölcsön alapján megfizetett ügyleti kamat is, amely a III. rendű alperesi magatartással okozati összefüggésben álló indokolt költség. A felperesnek a fellebbezési ellenkérelemben előterjesztett – az elsőfokú bíróság által

megítélt ügyleti kamatot mint kárt meghaladóan felmerült ügyleti kamatra vonatkozó marasztalási – kérelme meg nem engedett keresetváltoztatás, figyelemmel a Pp. 247. § (1) bekezdésére és a 146. § (5) bekezdés c) pontjára. Jelen esetben ugyanis a felperes ellenkérelmében előterjesztett követelés a felperes által érvényesített jog szempontjából nem kamatnak, hanem kárnak minősül, amely akkor következik be, amikor a felperes azt kifizeti. Így az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott kártérítést követően a felperes által kifizetett ügyleti kamat megfizetése nem annak esedékességét, hanem a kár bekövetkezését érintő kérdés. Erre figyelemmel a felperes a jelen másodfokú eljárásban érvényesíteni kívánt ügyleti kamatot mint kárt külön eljárásban érvényesítheti. A felperesnek ennek során figyelemmel kell lennie a Ptk. 340. § (1) bekezdésében előírt kárenyhítési kötelezettségére is, vagyis amennyiben a felperes részére teljesítenek, úgy ezt az összeget a felvett kölcsön törlesztésére, és így a későbbi kár bekövetkezésének megelőzésére kell fordítania.

A felperes a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján alappal érvényesíthet 200.000 forint kártérítési igényt, mert ilyen összegű ügyvédi költség volt szükséges a tehermentesítéshez. Az ítéletábra utal rá, hogy ez a költség nem minősül az **M.M.K. Bank Zrt.** által indított per költségének, hiszen az a tehermentesítéshez szükséges egyezség létrehozásához kapcsolódik, így okozati összefüggésben áll a III. rendű alperesi magatartással.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az ítéletábrának a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoznia kellett a le nem rótt illeték megfizetéséről. Az ítéletábra észlelte, hogy a felperes eredeti keresete alapján a pertárgy értéke 26.450.000 forint volt, melyre figyelemmel 900.000 forint illeték került feljegyzésre. Az elsőfokú bíróság ítéletében a feljegyzett illetékről a felperes leszállított keresetének megfelelő összeg szerint rendelkezett, amely ellentétes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 41. § (2) bekezdésében írtakkal. Mivel a leszállított keresetrész vonatkozásában a felperes pervesztes lett, ezért az ítéletábra a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (3) bekezdése alapján a felperest kötelezte 154.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

A II-III. rendű alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel kötelesek a felperesnél felmerült másodfokú perköltség megfizetésére, amelynek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Az ítéletábra korábbi hatályon kívül helyező végzésében a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét, ezért a jelen másodfokú eljárás az Itv. 51. § (1) bekezdése alapján illetékmentes. A korábbi másodfokú eljárásban a II. rendű alperes fellebbezett, akit pervesztessége folytán az elsőfokú bíróság helyesen kötelezett a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2016. november 29.

Dr. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
a tanács elnöke

. Parlagi Mátvás s.k.. Magosi Szilvia s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelél: